

μετὰ χαρῶν νὰ ἔχωμεν παρθεμενὴν ἡν
 λυθῆν. καὶ ὁ πόταν ἐβλάτωμεν ταῦτα τὰ
 ἀνὰ διακρίσει βόλῃα, νὰ θυμοῦμεσ ἐπὶ ἡμᾶρ,
 ὡς ὁ μέγας βασιλεὺς λέγει. λέγει γὰρ καὶ εἰς τὸ
 τελευτὰ φυμονὴν εὐφροσὲ τὸ ἀμάθιν, διὰ γὰρ
 μοῦμεσ ἐπὶ εὐφροσὲ εἰκώ ἡμᾶρ. Τοιοῦτο
 εἰσὶν δὲ ἡ θελε παρθεμενὴν ἐντολίω τοῦ θυοῦ ἀδαμῆ,
 καὶ νὰ μὴν ἡ θελε ἡκουσῆν τὸ ἐπι κατάρατος ἡ
 γὰρ ἐν τοῖς ἐργοῖς. Τάχα λέγουσιν ὅτι ἡ θελε
 δὴ σῆν τοῦ ἀγῶν φυτὰ καὶ δένδρη καὶ εὐφροσὲ
 νὰ μὴ δέον ἡ χροῦ παρθεμενὴν. Τότε γὰρ
 εὐφροσὲ τῆς παρθεμενὴς φανερὸν, ὡς ἡ θελε
 ὁ μέγας βασιλεὺς, ὅτι ἐν εἰ πῆ ὁλίτου χρόνου
 ἀπὸ τῆς βλαστῆσικως, ἡ θελε νὰρ χροῦ ἡ θελε,
 νὰ φυλάξῃ τοὺς νόμους τοῦ κτίσαντος αὐτῶ.
 καὶ παρθεμενὴν ἡ θελε τῆς αὐξήσεως, ἀπὸ
 πρὸς τὸ τέλειον ἐφθέρτα βλαστῆσικως. καὶ ἡ θελε
 καὶ ἡ θελε ἡ θελε παρθεμενὴν τὸ πᾶσι τοῖς πομοῦ